

Education, Fantasy and Feeling

The Rabbis taught: Here is the tale of an outsider who came to Shammai and said to him: How many Torahs do you have? Shammai answered: Two, a Torah that is written and a Torah that is oral. Replied the other: I trust you concerning the written Torah. Concerning the oral Torah, I do not trust you. But convert me on the terms of the written Torah that you will teach me. Shammai rebuked him and dismissed him with a reprimand. The outsider then came to Hillel who accepted him as a convert. On the first day of their learning, Hillel taught him: “Alef,” “Bet,” “Gimmel,” “Dalet,” etc. The next day, Hillel gave the letters different names. The other said: But yesterday you didn’t say it this way! Hillel replied: So, you have to depend upon my oral teaching to teach you how to read what is written? You also have to depend upon me for the oral Torah!

Another tale of an outsider who came before Shammai and said: Teach me the entire Torah while I stand on one foot. Shammai pushed him away with a builder’s cubit that he had in his hand. The outsider then came to Hillel who accepted him as a convert. Hillel said to him: What is hateful to you do not do to your fellow. This is the entire Torah; the rest is commentary—go and learn it.

Another tale of an outsider who was passing behind a school and he heard the teacher reciting: *And these are the vestments that they are to make: a breastpiece, an ephod, a robe, a fringed tunic, a headdress and a sash...* (Exodus 28:4ff). He asked: For whom are these garments? They told him: They are for the High Priest. That outsider said to himself: I will go and convert so that they might make me High Priest. He came to Shammai who pushed him away with a builder’s cubit that he had in his hand. The outsider came to Hillel who accepted him as a convert. Hillel said to him: Shall we appoint to power someone who does not know the protocols of rulership? Go and learn the protocols of rulership. He went out and learned Scripture. When he came to the verse: *Any outsider who encroaches [on the sanctuary space] shall be put to death* (Numbers 1:51) he said to Hillel: This verse, about whom does it speak? Hillel replied: It includes even David, king of Israel. That convert reasoned: Now, Israel, who are called *children of God* who lovingly called them *my first born, Israel*—if it is written concerning them: *Any outsider who encroaches shall be put to death*, how much more so a simple convert who has just shown up with his walking stick and his satchel! He came to Shammai and said: I’m not fit to become the High Priest! After all, it is written: *Any outsider who encroaches shall be put to death!* He came to Hillel and said: O, gentle Hillel, may blessings rest upon your head in that you have drawn me under the wings of the Presence.

Sometime later, all three of these converts came together and said: The severity of Shammai threatened to drive us from the world while the gentleness of Hillel drew us under the wings of the Presence. (Babylonian Talmud Shabbat 31a)

Sicha, Hebrew for “conversation,” is an organization promoting the vital ongoing dialogue between classical Jewish texts and lived experience.

sichaconversation.org

Education, Fantasy and Feeling

תנו רבנן: מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: כמה תורות יש לכם? אמר לו: שתים, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. אמר לו: שבכתב אני מאמינך ושבועל פה איני מאמינך. גיירני על מנת שתלמדני תורה שבכתב. גער בו והוציאו בנזיפה. בא לפני הלל, גייריה. יומא קמא אמר ליה: "א" "ב" "ג" "ד". למחר אפיך ליה. אמר ליה: והא אתמול לא אמרת לי הכי. אמר לו: לאו עלי דדי קא סמכת? דעל פה נמי סמוך עלי.

שוב מעשה בנכרי אחד שבא לפני שמאי, אמר לו: גיירני על מנת שתלמדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת. דחפו באמת הבגין שבגידו. בא לפני הלל, אמר לו: דעלך סגי לחברך לא תעביד. זו התורה כולה, ואידך, פרושה הוא, זיל גמור.

שוב מעשה בנכרי אחד שהיה עובר אחורי בית המדרש, ושמע קול סופר שהיה אומר "ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד." אמר: הללו למי? אמרו לו: לכהן גדול. אמר אותו הנכרי בעצמו: אלך ואתגייר, בשביל שישמימי כהן גדול. בא לפני שמאי, אמר ליה: גיירני על מנת שתשימיני כהן גדול. דחפו באמת הבגין שבגידו. בא לפני הלל, גייריה. אמר לו: כלום מעמידין מלך אלא מי שיודע טכסיסי מלכות? לך למוד טכסיסי מלכות. הלך וקרא, כיון שהגיע "והזר הקרב יומת" אמר ליה: מקרא זה על מי נאמר? אמר לו: אפילו על דוד מלך ישראל. נשא אותו הגר קל וחומר בעצמו: ומה ישראל שנקראו בנים למקום, ומתוך אהבה שאהבם קרא להם "בני בכורי ישראל", כתיב עליהם "והזר הקרב יומת", גר הקל שבא במקלו ובתרמילו על אחת כמה וכמה! בא לפני שמאי, אמר לו: כלום ראוי אני להיות כהן גדול. והלא כתיב בתורה "והזר הקרב יומת"! בא לפני הלל, אמר לו: ענוותן הלל, ינוחו לך ברכות על ראשך שהקרבתני תחת כנפי השכינה.

לימים נזדווגו שלשתן למקום אחד. אמרו: קפדנותו של שמאי בקשה לטורדנו מן העולם, ענוותנותו של הלל קרבנו תחת כנפי השכינה.